

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Tomáše Rychlého a soudců JUDr. Jaroslava Vlašína a Mgr. Radovana Havelce v právní věci žalobců: **a) M. L., b) D. L.**, oba zastoupeni JUDr. Tomášem Opletalem, advokátem se sídlem Dlouhá 714/36, Praha 1, proti žalovanému: **Krajský úřad Středočeského kraje**, se sídlem Zborovská 11, Praha 5, za účasti osoby zúčastněné na řízení: **MUDr. P. L.**, v řízení o kasační stížnosti žalovaného proti rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 16. 5. 2024, č. j. 51 A 41/2023 - 84,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Osoba zúčastněná na řízení **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalovaný (dále jen „stěžovatel“) se podanou kasační stížností domáhá zrušení rozsudku Krajského soudu v Praze (dále jen „*krajský soud*“) ze dne 16. 5. 2024, č. j. 51 A 41/2023 - 84.

[2] Nejvyšší správní soud nejprve posuzoval, zda jsou splněny podmínky řízení o kasační stížnosti. Podle § 106 odst. 2, věty první soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí, proti němuž směřuje. Podle § 40 odst. 2, věty první s. ř. s. končí lhůty určené podle týdnů, měsíců nebo roků uplynutím toho dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty.

[3] Ze soudního spisu vyplývá, že napadený rozsudek byl stěžovateli doručen v souladu s § 42 odst. 1 s. ř. s. do datové schránky v úterý 28. 5. 2024 (viz doručenska založená na č. l. 91 spisu krajského soudu), lhůta k podání kasační stížnosti proto skončila v úterý 11. 6. 2024. Kasační stížnost stěžovatele byla do datové schránky Nejvyššího správního soudu doručena ve čtvrtek 13. 6. 2024. Byla tedy podána až po uplynutí zákonné lhůty, a Nejvyšší správní soud ji proto odmítl jako opožděnou (§ 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s.). Nejvyšší správní soud dodává, že zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout (§ 106 odst. 2, věta poslední s. ř. s.).

[4] O nákladech řízení rozhodl Nejvyšší správní soud na základě § 60 odst. 3, věty první s. ř. s., ve spojení s § 120 téhož zákona, dle něhož platí, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, byla-li kasační stížnost odmítnuta. Osoba zúčastněná na řízení má podle § 60 odst. 5 s. ř. s. právo na náhradu jen těch nákladů, které jí vznikly v souvislosti s plněním povinnosti, kterou jí soud uložil, popř. jí soud může na návrh z důvodů zvláštního zřetele hodných přiznat právo na náhradu dalších nákladů řízení. V daném případě soud neuložil osobě zúčastněné na řízení žádnou povinnost a tato osoba neuvedla žádné důvody hodné zvláštního zřetele, které by odůvodňovaly přiznání práva na náhradu nákladů řízení. Proto jí (za použití § 120 s. ř. s.) právo na náhradu nákladů řízení nevzniklo.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3 s. ř. s.).

V Brně dne 30. července 2024

JUDr. Tomáš Rychlý
předseda senátu